

forskellig, og jeg skal, som sagt, gøre Justitsministeren opmærksom paa dette særlige Tilfælde.

Det ærede 7de tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) var ligesom andre ærede Medlemmer, saaledes det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Johansen), inde paa en Omtale af de 50 Meters Afstand for Udøvelse af Jagt paa Søen. Jeg skal derom sige, at der her ikke er Tale om noget fredet Bælte. Jagten er fri, efter at dette Lovforslag er vedtaget, som den er nu, indtil det Sted, hvor Land og Sø mødes. Men der er Tale om et Kontrolbælte; der er Tale om, at man kræver af den Mand, der udøver Jagt paa Søen, hvad enten det sker fra Baad eller paa Isen, at han i det Øjeblik, han skyder, befinder sig 50 Meter fra Land. Og det er jo ikke vanskeligt at se, hvorfor denne Bestemmelse er indsat; den har sin bestemte Grund. Naar det Udvalg, der har udarbejdet Forslaget, har foreslaaet en Afstand af 100 m, er det, fordi der foreligger talrige Eksempler paa, at denne frie Jagt paa Søen er blevet benyttet paa den Maade, at Folk ligger i fladbundede Pramme eller Kajaker i Rørene lige op til Land og skyder paa det Vildt, ikke Søvildt, men Landvildt, der paa visse Aars-tider, under visse Vejrforhold i store Flokke samler sig netop paa Strandbredden. Det har aldrig været Meningen med at give fri Jagtret paa Søen, at ogsaa det Vildt, der befinder sig inde paa selve Strandbredden, skulde være Genstand for Efterstræbelser af Folk, der overhovedet ikke har Jagtret i saa Henseende. Altsaa, Jagtretten til Søs forandres ikke ved denne Bestemmelse, men der indføres en Adgang til at kontrolere, at der ikke finder Overtrædelser Sted — uden at jeg dog derfor vil garantere mod, at der finder Overtrædelser Sted; thi det er et Omraade, hvor det er meget vanskeligt at hindre det, fordi det er Steder, hvor der ikke færdes mange Folk. Der vil desværre nok ogsaa i Fremtiden finde Overtrædelser Sted, men det er dog altid rigtigt, at man i saa høj Grad som muligt søger at hindre Overtrædelser.

Maa jeg til det ærede 7de tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) sige, at jeg beder indtrængende om, at denne Bestemmelse ikke maa blive opfattet saaledes, at den skulde være rettet mod en særlig Del af Befolkningen og da navnlig, saaledes forstod jeg, mod dem, der udøver Fiskerierhverv. Hvis Bestemmelsen skal opfattes som rettet mod en særlig Del af Be-

folkningen, vil jeg sige rent ud, at den er rettet mod alle dem, der udøver Krybskytteri, og jeg tror ikke, at Fiskerne i særlig Grad udøver Krybskytteri, selv om der vel nok ogsaa kan være enkelte Fiskere, der har været paa ulovlig Jagt. Men der er mange andre, der driver Krybskytteri, og det er ikke altid Smaakaarsfolk, som der blev sagt — den Udtalelse vil jeg ogsaa gerne protestere imod. Der er mange Velhavere, som tager ud paa Søjagt, og for hvem det er en yndet Sport saaledes at drive Strandhugst og gaa ind paa Land snart hos den ene, snart hos den anden Lodsejer og tage for sig af det Vildt, der findes der. Bestemmelsen er altsaa rettet mod alle dem, som er Krybskytter, ikke mod nogen særlig Del af Befolkningen.

Det ærede Medlem henstillede, om jeg ikke vilde kunne modtage en Ændring, gaaende ud paa, at dette 50 m Kontrolbælte bortfaldd. Oprindeligt var der jo foreslaaet 100 m; dette er som en Imødekommen mod de Ønsker, der er fremsat, nedsat til 50 m under Forhandlingerne i det Udvalg, der behandlede Sagen i Folketinget. Jeg har den Opfattelse, at en Ændring paa dette Punkt vilde være egnet til at medføre store Vanskeligheder for Lovforslagets Gennemførelse, og jeg maa derfor i høj Grad fraraade, at en saadan Ændring indføres her i Tinget.

Det ærede Medlem spurgte ogsaa, hvorledes en Jæger, der vil udøve sin Jagtret paa Søen, skulde kunne komme over de 50 m, hvis der var Is, og han saa ikke maatte færdes med Skydevaaben. Jeg maa her gentage, at hvad enten der er Is eller ikke, er der fri Jagt ogsaa paa dette 50 m Bælte, og Færdsel er ikke forbudt. Der er kun bestemt dette — Paragraffen er udtrykkelig formet saaledes —, at Jagten kun maa udøves fra et Sted, der ligger mindst 50 m fra Land. I det Øjeblik, vedkommende skyder sit Gevær af, skal han staa mindst 50 m fra Land, og naar man kun har turdet gaa ned til 50 m, er det, fordi man anser dette for at være den mindste Afstand, der kan være, naar man skal sikre sig mod, at Jægeren befinder sig paa Søen og skyder Vildt inde paa Land. Dette er Meningen med den omtalte Bestemmelse og Forklaringen paa, at den bør fastholdes, hvis man vil hindre ulovlig Jagt ved Grænsen mellem Sø og Land.

Det ærede Medlem udtalte en Beklagelse af, at der var sat en saa høj Betaling som 20 Kr. for et Tegn for Udøvelse